

Nogle af Flertallet vilde muligvis have kunnet skyde denne sin Frygt til Side, saafremt det havde haft en Følelse af, at der i Folket gennemgaaende var en Stemning for at forlade den hittidige kirkelige Vielse og faa denne afløst af tvungent borgerligt Ægteskab, men lige fra første Færd har man ikke næret fjerneste Tvivl om, at der ikke hos Folkekirkens Medlemmer i nærværdigt Omfang næredes alvorlige Ønsker om eller føltes virkelig Trang til en slig Ombytning, hvorimod man var paa det rene med, at Ønsket herom kun næredes af et rent forsvindende Mindretal, og Bevidstheden herom var selvfølgelig ikke egnet til at forandre Flertallets oprindelige Syn paa Sagen, selv om man ikke kunde være fuldt forvisset om, hvorvidt den her berørte aldeles overvejende Folkestemning skyldtes en bestemt Fastholden af den kirkelige Vielse eller mulig en Indifferentisme, der nogenlunde hurtigt vilde kunne lade Folket forsone sig med den foreslaaede Nyordning.

Denne manglende Forvisning er imidlertid ikke længere til Stede. Der har nemlig, som alle bekendt, rejst sig en Bevægelse i Folket i Anledning af det her foreliggende Spørgsmaal, der i Omfang og Dybde turde høre til de sjældneste, og som i en næsten overvældende Grad har givet sig Udslag i den Masse af Folkeadresser til Regering og Rigsdag, der under nærværende Udvalgsbehandling er indbragt i Landstinget, og over hvilke et vedføjte Bilag vil give et kort Overblik. Adresserne have næsten alle en forskellig Ordlyd, da det ikke er en samlet Masseadresse, der er kolporteret til Indsamling af Underskrifter af kendte og ukendte Personer, men Meningen i dem alle er gennemgaaende den samme: man beder indstændigt dels om at maatte beholde den nuværende kirkelige Vielse, dels om at der under en eventuel Nyordning maatte gives fuld Frihed til at vælge mellem kirkeligt og borgerligt Ægteskab. Nogle Adresser fremhæve tillige Ønskeligheden af at skaffe Præsterne Adgang til af religiøse Grunde at kunne nægte Vielse.

Nu kan det vel siges — er ogsaa blevet sagt — at paa Adresser kan der i det hele ikke lægges nogen synderlig Vægt, og taget i sin Almindelighed er der noget sandt heri, særligt naar det gælder en Adresse, der i ligelydende Eksemplarer spredes over hele Landet til Underskrift, hvor al Kontrol med de underskrivendes Stilling, Alder osv. saa godt som ganske mangler. Helt anderledes, hvor, som her, Adresserne ere stedhjemlede, hver enkelt udgaaet fra en bestemt By, et Sogn eller et snævert begrænset Omraade, hvor Underskrifternes Ægthed og de underskrivendes Alder har kunnet kontrolleres, hvor Tanken om en Adresse har været, saa at sige, spontan og de fleste Steder samtidig, altsaa ikke fremkaldt ved en ihærdig Agitation paa Møder og i Pressen, ligesom det bør fremhæves, at Adresserne lige saa vel ere fremkomne fra Steder, hvor Befolkningen ellers aldeles overvejende staa paa den nuværende Regerings Side, som fra Steder, hvor den politiske Opfattelse er mere delt, og endelig fortjener det maaske at nævnes, at der endnu ikke er fremkommet en eneste Modadresse til Gunst for Regeringslovforslaget.

Man kan nu mene om Adresser, hvad man mene vil, men nægtes kan det vel ikke, at naar de foranførte Momenter tages i rettelig Betragtning, kunne de her omhandlede Adresser ikke frakendes den Betydning, at de afgive et vægtigt Vidnesbyrd om den Stemning, der i vide Kredse af Folkekirkens Medlemmer hersker over for det tvungne borgerlige Ægteskab, en Folkestemning, der heller ikke har været uden Indflydelse paa Flertallets Standpunkt og dets endelige Beslutning om ikke at turde anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Vedtagelse, hvorimod det til Trods for al Anerkendelse af Forslagets gode Hensigt og den rationelle Løsning af Spørgsmaalet, som det tilsigter, stiller et Ændringsforslag af indgribende Karakter.

Flertallet er saa meget mere blevet bestyrket i Tilliden til den her hævdede Opfattelses Rigtighed, som det er ubestrideligt, at de fra Landets Biskopper